

ת"ד 6213/05/12 - מדינת ישראל נגד בסאם כיאל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו
ת"ד 6213-05-12 מדינת ישראל נ' כיאל

בפני
השופט אבישי קאופמן
מדינת ישראל
בעניין:

המאשימה

נגד

בסאם כיאל

הנאשמים

גזר דין

בתיק זה הורשע הנאשם בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ברשלנות, אי מתן זכות קדימה, גרימת חבלה של ממש ועבירות נלוות כמפורט בכתב האישום.

מתברר כי הנאשם אינו מחזיק ברשיון נהיגה תקף מאז שנת 2000. עוד מתברר כי בגין עבירה קודמת של נהיגה בלא רשיון נדון הנאשם ביום 13.9.10, במסגרת תיק 2134-03-10 בביהמ"ש לתעבורה בחיפה ונגזרה עליו פסילה בפועל למשך עשרה חודשים ומאסר מותנה לתקופה של חודשיים.

למרות עובדה זו נהג הנאשם ברכב ביום 3.6.11, לא נתן זכות קדימה לרכב אחר וגרם לתאונת דרכים בה נפגעו כלי הרכב ושלושה בני אדם לרבות הוא עצמו לו נגרמה חבלה של ממש.

הנאשם כפר באשמה וטען כי לא הוא שנהג ברכב, אלא חברו מר מועין סיד. שמעתי את פרשת התביעה וההגנה וביום 10.7.14 ניתנה הכרעת דין מנומקת בה הרשעתי את הנאשם בכל העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

לאחר הכרעת הדין הופנה הנאשם לשירות המבחן אשר ערך תסקיר בעניינו. שירות המבחן התרשם מאדם נורמטיבי בדרך כלל, אשר מקבל אחריות חלקית לאירוע, ללא נזקקות טיפולית. שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם עונש של מאסר בעבודות שירות לצד מאסר מותנה מרתיע.

הצדדים טענו לעונש בדיון מיום 3.5 והסנגור ביקש להפעיל את עונש המאסר המותנה שהוטל על הנאשם בחופף לעונש מאסר בתיק זה ולאפשר ריצויו בעבודות שירות. הנאשם הופנה למונה על עבודות השירות אשר מצא את הנאשם מתאים לריצויו עונש בדרך זו.

אין צורך לשוב ולהרחיב בדבר חומרת העבירה של נהיגה בזמן פסילה. כפי שהגזיר התנהגות זו בית המשפט העליון ברע"פ 2221/11 **שאול הראל נ' מדינת ישראל** המדובר כ"סטירת לחי" לשלטון החוק, ובמקום אחר הוסיף:

"בביצוע מעשה כזה מסכן הנהג, שכבר הוכיח בעבר כי חוקי התעבורה אינם נר לרגליו, את שלום הציבור - נהגים והולכי רגל כאחד; הוא מבטא זלזול בצווים של בית-המשפט; הוא מוכיח, כי לא ניתן להרחיק אותו נהג מהכביש כל עוד הדבר תלוי ברצונו הטוב".
רע"פ 410/04 **מזרחי נ' מדינת ישראל**.

עונש פסילת רשיון הנהיגה הוא כלי האכיפה הטבעי, המיידי והיעיל ביותר כנגד עברייני תנועה. נהיגה בזמן פסילה שמה ללעג עונש זה, והקלת הראש בעבירה תשמיט את הבסיס תחת דיני התעבורה בישראל.

ככל שמדובר בעבירה ראשונה מסוג זה, נעה הענישה הראויה במתחם שבין מאסר מותנה למאסר בפועל לתקופה אותה ניתן לרצות בעבודות שירות וזאת לצד פסילת רשיון הנהיגה לתקופה משמעותית, וזאת בתלות בנסיבות המקרה. לעניין זה יש להבחין בין פסילה שהוטלה בהיעדר התייצבות הנאשם לפסילה שהוטלה בפניו, פסילה שלא הסתיימה עקב אי הגשת בקשה לחישוב ופסילה "טרייה" בה שב הנאשם לנהוג בתקופה בה מופקד רשיונו בבית המשפט, ובין מקרה בו מדובר בעבירה זו "בלבד" למקרה בו מצטרפת אליה עבירה נוספת.

עוד נקבע בפסיקה כי לצד עונש המאסר יש להטיל עונש של פסילה נוספת לתקופה משמעותית שבין שישה חודשים לחמש שנים, וזאת בתלות בחומרת המקרה, כאמור לעיל.

במקרה דנן, המדובר בנסיבות מחמירות. לא רק כי הנאשם נהג בזמן פסילה שהוטלה עליו בנוכחותו, הוא עשה זאת כשרשיונו אינו תקף תקופה ארוכה - מאז שנת 2000 - דהיינו 11 שנים במועד הרלוונטי. מעבר לכך נהג כאמור הנאשם ברשלנות, גרם לתאונת דרכים בה נחבל הוא עצמו בחבלה של ממש, ולפי דבריו בפני שירות המבחן נותרה לו נכות בשיעור של כ - 15% כתוצאה מהתאונה.

עוד לא מיותר לציין כי הנאשם לא הודה בעבירה ולא נטל אחריות לאירוע. אין חולק כי זכותו של אדם לכפור בעבירות המיוחסות לו ולדרוש כי יוכחו, אולם בוודאי שאין הוא זכאי להקלה בעונש כפי שזכאי לה מי שהודה באופן מיידי. במקרה דנן הגדיל הנאשם לעשות ולא רק שניסה לחמוק מאחריות אלא אף ניסה להטיל את האחריות על חברו, מר סייד, אשר אינו מחזיק ברשיון נהיגה (!). לפיכך, לו הייתה מתקבלת טענתו של הנאשם היה צפוי מר סייד לעונשים חמורים.

לפיכך סבורני כי מתחם הענישה הראוי במקרה דנן הינו של מאסר בפועל, גם בלא הפעלת העונש המותנה. שקלתי אם להורות על מאסר של ממש, מאחורי סורג ובריח, ובסופו של דבר החלטתי לאפשר לנאשם ריצוי העונש בעבודות שירות, וזאת תוך התחשבות בהמלצות שירות המבחן, בעברו הנורמטיבי של הנאשם, ובעובדה כי הנפגע הממשי בתאונה הינו הוא עצמו.

לצד עונש המאסר ראיתי לנכון להטיל על הנאשם עונש מאסר מותנה ממושך, לתקופה אותה לא ניתן לרצות בעבודות

שירות, אשר יבהיר לנאשם את חומרת התנהגותו והאיסור לשוב ולנהוג בטרם קיבל רשיון נהיגה חוקי, וכן פסילה מקבלת רשיון נהיגה ועונשים נלווים, כמפורט להלן:

* אני דן את הנאשם לארבעה חודשי מאסר בפועל.

אני מפעיל את עונש המאסר המותנה לתקופה של חודשיים, כפי שהוטל על הנאשם בתיק 2134-03-10 לריצוי באופן מצטבר.

סך הכל **שישה חודשי מאסר בפועל, אשר ירוצו בעבודות שירות**, בבית החולים נהריה, כמפורט בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות מיום 2.7.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 18.10 בשעה 8:00 ביחידת עבודות השירות במתחם משטרת טבריה.

הנאשם מוזהר כי הפרת תנאי עבודות השירות תביא להפסקתן באופן מנהלי וריצוי העונש במאסר של ממש.

* אני דן את הנאשם לשמונה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתקופה הנ"ל עבירה של נהיגה בזמן פסילה או נהיגה בלא רשיון נהיגה תקף שאינה מסוג ברירת משפט.

* אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של שלוש שנים.

אני מפעיל את עונש הפסילה המותנית שנגזר על הנאשם בתיק 2134-03-10 למשך ארבעה חודשים, לריצוי באופן מצטבר.

סך הכל 40 חודשי פסילה בפועל.

כפי שעולה מכתב האישום, ועל פי הצהרת הנאשם אין הוא מחזיק רשיון תקף להפקדה.

לפיכך, הפסילה בתיק זה בתוקף מהיום ותחושב מהיום בכפוף לסיום כל פסילה תקפה קודמת שטרם הסתיימה או חושבה. **לתשומת לב הנאשם, חישוב הפסילה בפועל הינו במשרד הרישוי, וכל עוד לא דאג הנאשם לחישובה וקבלת רשיון נהיגה תקף הנהיגה אסורה עליו**, והוא עלול להיחשב כנוהג בזמן פסילה.

* אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה בה הורשע או אחת העבירות המפורטות

בתוספת הראשונה או בתוספת השניה לפקודת התעבורה ויורשע בה.

* אני דן את הנאשם לתשלום **קנס בסך 2,000 ש"ח** או 10 ימי מאסר שישא בנוסף לכל מאסר אחר שהוטל עליו.

לנוכח מאסרו של הנאשם, אני קובע הקנס ישולם ב- 4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מתאריך 1.5.16.

* אני מורה לנאשם לחתום על **התחייבות כספית על סך 5000 ₪** להמנע מלבצע עבירות בהן הורשע בתיק זה שנתיים מהיום. ההתחייבות תיחתם בתוך 14 יום, שאם לא יחתום ייאסר למשך עשרים ימים.

המזכירות תמציא החלטה זו לידי הממונה לעבודות שירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה בתוך 45 ימים.

ניתן היום, 2 ביולי 2015, בנוכחות הנאשם, בא-כוחו עו"ד אמר וב"כ המאשימה פקד רוט.